

บทที่ 3

วัสดุอุปกรณ์และวิธีการทดลอง

วัสดุและอุปกรณ์

1. ตัวอย่างเห็ดโคน (*Termitomyces species*) ที่ทำการศึกษานี้โดยเก็บจากแหล่งต่างๆ จำนวน 10 ตัวอย่าง โดยตัวอย่างที่ 1 , 2 , 3 , 4 , 5 , 6 , 7 , 8 , 9 และ 10 จากจังหวัด นครปฐม นนทบุรี นครสวรรค์ สุพรรณบุรี กาญจนบุรี ยโสธร อุบลราชธานี ราชบุรี อุทัยธานี และ กรุงเทพมหานคร ฯ ตามลำดับ

2. วัสดุเตรียมอาหารเลี้ยงเชื้อ ประกอบด้วยแหล่งคาร์บอน แหล่งไนโตรเจน ธาตุอาหาร และวิตามิน

สารเคมี	บริษัทผู้ผลิต
1. Glucose	Merck - Schuchardt , Germany
2. Cellulose	Sigma , U. S. A
3. Cellobiose	Sigma , U. S. A
4. Potato Dextrose Agar	Difco , U. S. A
5. di - Potassium Hydrogen Phosphate (K_2HPO_4)	May & Baker , England
6. Bacto - peptone	Difco , U. S. A
7. Malt - Extract	Difco , U. S. A
8. Agar	
9. Ammonium chloride (NH_4Cl)	May & Baker , England
10. Boric acid (H_3BO_3)	May & Baker , England
11 . Hydrochloric acid (HCl)	May & Baker , England
12. Ethanol (C_2H_5OH)	Merck - Schuchardt , Germany
13. Magnesium sulphate ($MgSO_4 \cdot 7H_2O$)	May & Baker , England
14. Sodium nitrate ($NaNO_3$)	May & Baker , England
15. Sodium hydroxide ($NaOH$)	May & Baker , England

สารเคมี	บริษัทผู้ผลิต
16. Sodium chloride (NaCl)	Fluka
17. Potassium chloride (KCl)	Merck - Schuchardt , Germany
18. Ferrous sulfate ($FeSO_4 \cdot 7 H_2O$)	UNILAB
19. Plate count Agar	Difco , U. S. A
20. Sodium casinate	Merck - Schuchardt , Germany
21. Ferric chloride ($FeCl_3$)	Merck - Schuchardt , Germany
22. Potassium phosphate (KH_2PO_4)	May & Baker , England
23. Dextrose	Difco , U. S. A
24. Yeast Extract	Difco , U. S. A
25. Rose Bengal	BDH , England
26. Potassium dichromate ($K_2Cr_2O_7$)	Merck - Schuchardt , Germany
27. Sulfuric acid (H_2SO_4)	BDH , England
28. 1,10 - phenanthroline monohydrate	Sigma , U. S. A
29. Ammonium acetate	Sigma , U. S. A
30. Methylene blue	Merck - Schuchardt , Germany
31. Methyl red	Merck - Schuchardt , Germany
32. Allantoin	Sigma , U. S. A
33. l - Isoleusine	Sigma , U. S. A
34. Casamino acid	Sigma , U. S. A

3. อุปกรณ์และครุภัณฑ์

ชนิดเครื่องมือ	แบรนด์	บริษัทผู้ผลิต
1. ขวดทดลอง (Erlenmeyer flask) ขนาด 250 มิลลิลิตร	Pyrex	Bibby , England
2. ขวดทดลอง (Erlenmeyer flask) ขนาด 500 มิลลิลิตร	Pyrex	Bibby , England
3. ขวดทดลอง (Erlenmeyer flask) ขนาด 1,000 มิลลิลิตร	Pyrex	Bibby , England
4. จานเลี้ยงเชื้อ (Petridish)	Pyrex	Bibby , England
5. หม้อนึ่งความดันไอน้ำ	ไฟฟ้า	Ta Chang Medical Instrument Factory Taiching Taiwan , R.. O. C
6. ตู้บ่มเชื้อ (Incubator)	Memmert	Memmert ,Germany
7. ตู้ถ่ายเชื้อ (Laminar flow)	Model 1 . H1	Clean
8. เครื่องชั่งละเอียด	Presica 80 -A - 200 M	Memmert,Germany
9. pH meter (Digital)	Meiji Model - 5002	Meiji-Labox, Japan
10. Vacuum Pump	Hunter	Hamburg ,Germany
11. Scanning Electron Microscope	JEOL ISM - T 220 A	JOEL , Japan

4. วัสดุอื่นๆ ได้แก่ cork borer ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง 5 มิลลิเมตร เข็มเขี่ยเชื้อ กระจกกรองเบอร์ 1 กระจกอลูมิเนียม ล้าลี และกล้องถ่ายภาพ

วิธีทดลอง

1. สํารวจเก็บตัวอย่างเห็ดโคนจากแหล่งต่างๆของประเทศไทย

เริ่มทำการเก็บตัวอย่างเห็ดโคนตั้งแต่เดือนกันยายน พ.ศ. 2537 ถึงเดือน ตุลาคม พ.ศ. 2539 โดยการเก็บจากรังปลวกตามธรรมชาติหรือซื้อจากชาวบ้านที่เก็บมาจากธรรมชาติในแต่ละท้องถิ่นนั้นๆ

1.1 ศึกษาลักษณะทางสัณฐานวิทยาจากตัวอย่างเห็ดโคนที่เก็บได้ โดยการตรวจสอบบันทึกลักษณะต่างๆ ได้แก่ ขนาดของดอกเห็ด สี ครีบ ก้าน เนื้อเยื่อเห็ด และสปอร์โดยการทำสปอร์พริ้นท์จากนั้นดองตัวอย่างเห็ดโคนในเอธานอล 75 เปอร์เซ็นต์ เก็บเพื่อไว้ใช้ศึกษาต่อไป

1.2 จำแนกชนิดของเห็ดโคนโดยวิธีของ เกษม สร้อยทอง (2537) อนงค์ จันทร์ศรีกุล (2538) ราชบัณฑิตยสถาน (2539) และ Pegler and Vanhaecke (1994) ที่ได้อธิบายรายละเอียดลักษณะของแต่ละสายพันธุ์ไว้

2. แยกจากเห็ดโคนเพื่อให้ได้สายพันธุ์บริสุทธิ์

ทำการแยกเส้นใยราเห็ดโคนจากเนื้อเยื่อของเห็ดโคน ชนิดต่างๆ ดังนี้ *Termitomyces microcarpus* จากจังหวัดนครปฐม *Termitomyces microcarpus* จากจังหวัดนครปฐม *Termitomyces striatus* จากจังหวัดนครสวรรค์ *Termitomyces globulus* จากจังหวัดสุพรรณบุรี *Termitomyces robustus* จากจังหวัดกาญจนบุรี *Termitomyces tyleranus* จากจังหวัดยโสธร และ *Termitomyces tyleranus* จากจังหวัดอุบลราชธานี การแยกทำโดยนำเนื้อเยื่อของเห็ดมาวางเพาะเลี้ยงบนอาหารเลี้ยงเชื้อ Potato Dextrose Agar (PDA) ในจานเลี้ยงเชื้อที่มีการปรับ pH ของอาหารเลี้ยงเชื้อ ให้ได้ pH ครึ่งสุดท้ายเท่ากับ 5 ผ่านการนึ่งฆ่าเชื้อในหม้อความดัน (autoclave) ที่อุณหภูมิ 121 องศาเซลเซียสเป็นเวลา 15 นาที บ่มที่อุณหภูมิห้อง 28 - 30 องศาเซลเซียส ประมาณ 4 สัปดาห์ ทำการ subculture จนกระทั่งให้ได้สายใยของเห็ดที่บริสุทธิ์มีการตรวจสอบยืนยันความบริสุทธิ์ของเส้นใยที่แยกได้โดยเจียเส้นใยของราที่แยกจากเนื้อเยื่อได้ลงบนแผ่นสไลด์ย้อมด้วย Lactophenol cotton blue ศึกษาภายใต้กล้องจุลทรรศน์เพื่อแสดงว่าปราศจากเชื้อจุลินทรีย์ชนิดอื่นนั้นเพาะเพิ่มจำนวนเส้นใยที่บริสุทธิ์และเก็บเส้นใยที่บริสุทธิ์ในน้ำกลั่นปราศจากเชื้อเพื่อไว้ใช้ศึกษาในขั้นต่อไป

8. ทดสอบความสามารถการเจริญของเส้นใยราที่แยกได้จากเห็ดโคนบนอาหารเลี้ยงเชื้อชนิดต่างๆ เพื่อคัดเลือกหาอาหารเลี้ยงเชื้อที่เหมาะสมต่อการเจริญของเส้นใยเห็ดโคนที่แยกไว้

เปรียบเทียบการเจริญของเส้นใยราที่แยกจากเห็ดโคน ได้แก่ *Termitomyces microcarpus* จากจังหวัดนครปฐม *Termitomyces microcarpus* จากจังหวัดนนทบุรี *Termitomyces striatus* จากจังหวัดนครสวรรค์ *Termitomyces globulus* จากจังหวัดสุพรรณบุรี *Termitomyces robustus* จากจังหวัดกาญจนบุรี *Termitomyces tyleranus* จากจังหวัดยโสธร และ *Termitomyces tyleranus* จากจังหวัดอุบลราชธานี ในอาหารธรรมชาติ Potato Dextrose Agar (PDA) และ Malt Extract Agar (MEA) อาหารสังเคราะห์ Czapek Dox Agar (CDA) และ อาหารกึ่งสังเคราะห์ โดยใช้ ใบตองบด ฟางข้าวบด ใบมะพร้าวบด ใบอ้อยบด แทนแหล่งคาร์บอนในอาหาร CDA (ภาคผนวก ก) เพื่อคัดเลือกหาอาหารเลี้ยงเชื้อที่เหมาะสมต่อการเจริญของราที่แยกจากเห็ดโคน

3.1 การเตรียม inoculum เพื่อใช้ทดสอบความสามารถการเจริญของเส้นใยราเห็ดโคนบนอาหารเลี้ยงเชื้อชนิดต่างๆ โดยเลี้ยงเส้นใยราเห็ดโคน *Termitomyces microcarpus* จากจังหวัดนครปฐม *Termitomyces microcarpus* จากจังหวัดนนทบุรี *Termitomyces striatus* จากจังหวัดนครสวรรค์ *Termitomyces globulus* จากจังหวัดสุพรรณบุรี *Termitomyces robustus* จากจังหวัดกาญจนบุรี *Termitomyces tyleranus* จากจังหวัดยโสธร และ *Termitomyces tyleranus* จากจังหวัดอุบลราชธานี บนอาหารเลี้ยงเชื้อ PDA เป็นระยะเวลา 4 สัปดาห์ตัดชิ้นวันที่มีเส้นใยราเห็ดโคนบริเวณรอบนอกของโคโลนีที่มีการเจริญดี ด้วยเครื่องเจาะจุกคอร์กขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง 5 มิลลิเมตร เพื่อให้ได้ inoculum มาตรฐาน

3.2 เปรียบเทียบทดสอบการเจริญของเส้นใยราเห็ดโคนบนอาหารเลี้ยงเชื้อชนิดต่างๆ ใช้เข็มเย็บเย็บตัดชิ้นวันดังกล่าวย้ายลงบนจานอาหารเลี้ยงเชื้อที่กล่าวมาข้างต้น ทำการทดลอง 4 ซ้ำ โดยทำการวางแผนการทดลองแบบ Completely Randomized Design (CRD) บ่มที่อุณหภูมิห้อง (28 - 30 องศาเซลเซียส) วัดผลการทดลองโดยการวัดหาเส้นผ่าศูนย์กลางของโคโลนีด้วยไม้บรรทัดทุก 7 วันเป็นเวลา 28 วัน เมื่ออายุครบ 28 วัน นำมาชั่งหาน้ำหนักแห้งเฉลี่ยของเส้นใย แยกอาหารเลี้ยงเชื้อออกจากเส้นใยโดยต้มอาหารเลี้ยงเชื้อที่มีเส้นใยเจริญอยู่และกรองเส้นใยด้วยกระดาษกรองเบอร์ 1 แล้วนำเส้นใยไปอบให้แห้งที่อุณหภูมิ 60 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 48 ชั่วโมง ใน hot air oven หาค่าเฉลี่ยของเส้นผ่าศูนย์กลางโคโลนีและน้ำหนักแห้งของเส้นใย วิเคราะห์ทางสถิติเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยด้วยวิธี Duncan's New Multiple - Rang Test (DMRT) เพื่อหาชนิดของอาหารที่เหมาะสมต่อการเจริญของเส้นใย

เห็ดโคนสังเกตุการเจริญและการพัฒนาของเส้นใย ได้แก่ ความหนาแน่นของเส้นใย ลักษณะโคโลนี และการเปลี่ยนสีของเส้นใย

4. ศึกษาหาปัจจัยสภาวะแวดล้อมที่เหมาะสมต่อราที่แยกจากเห็ดโคนบนอาหารเลี้ยงเชื้อ Czapek Dox Agar เนื่องจากอาหารชนิดนี้สามารถ แปรผันพารามิเตอร์ต่างๆได้

นำเส้นใยราที่แยกจากเห็ดโคน *Termitomyces microcarpus* จากจังหวัดนครปฐม *Termitomyces microcarpus* จากจังหวัดนนทบุรี *Termitomyces striatus* จากจังหวัดนครสวรรค์ *Termitomyces globulus* จากจังหวัดสุพรรณบุรี *Termitomyces robustus* จากจังหวัดกาญจนบุรี *Termitomyces tyleranus* จากจังหวัดยโสธร และ *Termitomyces tyleranus* จากจังหวัดอุบลราชธานี ทำการทดลองโดยศึกษาปัจจัยสภาวะแวดล้อม ได้แก่

4.1 ศึกษาอุณหภูมิที่เหมาะสมต่อการเจริญของราที่แยกจากเห็ดโคน

ทำการทดลองโดยเลี้ยงราที่แยกได้จากเห็ดโคนลงบนอาหารเลี้ยงเชื้อ Czapek Dox Agar (CDA) ศึกษาที่อุณหภูมิ 3 ระดับ คือ บ่มที่อุณหภูมิ 20 30 และ 40 องศาเซลเซียส ในตู้บ่มเชื้อ incubator ทำการทดลอง 4 ชั่วโมง เปรียบเทียบอัตราการเจริญของเส้นใยโดยวัดความกว้างของโคโลนีทุก 7 วัน เป็นระยะเวลา 28 วัน เมื่ออายุครบ 28 วัน นำไปวัดผลหาน้ำหนักแห้งเฉลี่ยของเส้นใย วัดผลการทดลอง สังเกตุการเจริญและการพัฒนาของเส้นใยเช่นเดียวกับข้อ 3 เพื่อหาอุณหภูมิที่เหมาะสมต่อการเจริญของเส้นใยเห็ดโคน

4.2 ศึกษาผลของความเป็นกรด-ด่าง (pH) ที่เหมาะสมต่อการเจริญของราที่แยกจากเห็ดโคน

โดยเลี้ยงราที่แยกได้จากเห็ดโคนลงบนอาหารเลี้ยงเชื้อ CDA ที่มีการแปรผันความเป็นกรด-ด่าง เป็น 4, 5, 6, 7, 8, 9 และ 10 ด้วย 1 N HCl หรือ 1 N NaOH ทำการทดลอง 4 ชั่วโมง บ่มเชื้อที่อุณหภูมิที่เหมาะสมตามข้อ 4.1 เปรียบเทียบอัตราการเจริญของเส้นใยโดยวัดความกว้างของโคโลนีทุก 7 วันเป็นระยะเวลา 28 วัน เมื่ออายุครบ 28 วัน นำไปวัดผลหาน้ำหนักแห้งเฉลี่ยของเส้นใย วัดผลการทดลอง สังเกตุการเจริญและการพัฒนาของเส้นใยเช่นเดียวกับข้อ 3 เพื่อหาความเป็นกรด-ด่างที่เหมาะสมต่อการเจริญของเส้นใยเห็ดโคน

4.3 ศึกษาแหล่งของคาร์บอนที่เหมาะสมต่อการเจริญของราที่แยกได้จากเห็ดโคน

โดยเลี้ยงราที่แยกได้จากเห็ดโคนลงบนอาหารเลี้ยงเชื้อ CDA ที่มีการเปลี่ยนแปลงแหล่งของคาร์บอนเป็น glucose cellulose และ cellobiose ซึ่งมีความเข้มข้นเท่ากับความเข้มข้นของแหล่งคาร์บอนตามสูตรของอาหารเลี้ยงเชื้อ CDA พร้อมกับทำ control ที่มีได้เดิมแหล่งของคาร์บอนปรับความเป็นกรด-ด่างของอาหารเลี้ยงเชื้อ ให้เหมาะสมตามข้อ 4.2 และบ่มที่อุณหภูมิ

ที่เหมาะสมตามข้อ 4.1 ทำการทดลอง 4 ซ้ำเปรียบเทียบอัตราการเจริญของเส้นใยโดยวัดความกว้างของโคโลนีทุก 7 วัน เป็นระยะเวลา 28 วัน เมื่ออายุครบ 28 วัน นำไปวัดผลหาน้ำหนักแห้งเฉลี่ยของเส้นใยวัดผลการทดลอง สังเกตการเจริญและการพัฒนาของเส้นใยเช่นเดียวกับข้อ 3 เพื่อหาแหล่งของคาร์บอนที่เหมาะสมต่อการเจริญของเส้นใยเห็ดโคน

4.4 ศึกษาแหล่งของไนโตรเจนที่เหมาะสมต่อการเจริญของราที่แยกได้จากเห็ดโคน โดยเลี้ยงราที่แยกได้จากเห็ดโคนลงบนอาหารเลี้ยงเชื้อCDAที่มีการเปลี่ยนแปลงแหล่งของไนโตรเจนเป็น 2 รูปแบบ คือ

4.4.1 สารอินทรีย์ไนโตรเจน ได้แก่ UREA , NH₄Cl และ KNO₃

4.4.2 สารอินทรีย์ไนโตรเจน ได้แก่ CASEIN HYDROLYSATE , CASAMINO ACID และ PEPTONE

โดยให้มีความเข้มข้นเท่ากับความเข้มข้นของแหล่งไนโตรเจนตามสูตรอาหารเลี้ยงเชื้อ CDA พร้อมกับทำ control ที่มีได้เติมแหล่งไนโตรเจน ซึ่งใช้แหล่งของคาร์บอนที่เหมาะสมตามข้อ 4.3 ปรับความเป็นกรด-ด่างของอาหารเลี้ยงเชื้อให้เหมาะสมตามข้อ 4.2 และบ่มที่อุณหภูมิที่เหมาะสมตามข้อ 4.1 ทำการทดลอง 4 ซ้ำ เปรียบเทียบอัตราการเจริญของเส้นใยโดยการวัดความกว้างของโคโลนีทุก 7 วัน เป็นระยะเวลา 28 วันเมื่ออายุครบ 28 วัน นำไปวัดผลหาน้ำหนักแห้งเฉลี่ยของเส้นใย วัดผลการทดลองสังเกตการเจริญและการพัฒนาของเส้นใย เช่นเดียวกับข้อ 3 เพื่อหาแหล่งของไนโตรเจนที่เหมาะสมต่อการเจริญของเส้นใยเห็ดโคน

4.5 ศึกษาปริมาณคาร์บอนที่เหมาะสมต่อการเจริญของราที่แยกจากเห็ดโคน

โดยเลี้ยงราที่แยกจากเห็ดโคน บนอาหารเลี้ยงเชื้อ CDA ปรับความเป็นกรด-ด่างของอาหารเลี้ยงเชื้อให้เหมาะสมตามชนิดของเชื้อ โดยใช้ peptone เป็นแหล่งไนโตรเจน ที่ระดับความเข้มข้น 3 กรัม / ลิตร และใช้ glucose เป็นแหล่งคาร์บอน โดยแปรผันปริมาณ glucose ที่ระดับความเข้มข้นต่างๆคือ 0 , 7.5 , 15 , 30 , 45 และ 60 กรัม / ลิตร บ่มที่อุณหภูมิ 30 °ซ ทำการทดลอง 4 ซ้ำ เปรียบเทียบอัตราการเจริญของเส้นใยโดยการวัดความกว้างของโคโลนีทุก 7 วัน เป็นระยะเวลา 28 วันเมื่ออายุครบ 28 วัน นำไปวัดผลหาน้ำหนักแห้งเฉลี่ยของเส้นใย เพื่อหาปริมาณคาร์บอนที่เหมาะสมต่อการเจริญของเส้นใยเห็ดโคน

4.6 ศึกษาปริมาณไนโตรเจนที่เหมาะสมต่อการเจริญของราที่แยกจากเห็ดโคน

โดยเลี้ยงราที่แยกจากเห็ดโคน บนอาหารเลี้ยงเชื้อ CDA ปรับความเป็นกรด-ด่างของอาหารเลี้ยงเชื้อให้เหมาะสมตามชนิดของเชื้อ โดยใช้ glucose เป็นแหล่งคาร์บอน ที่ระดับความเข้มข้น 30 กรัม / ลิตร และใช้ peptone เป็นแหล่งไนโตรเจน โดยแปรผันปริมาณ

peptone ที่ระดับความเข้มข้นต่างๆคือ 0 , 0.75 , 1.5 , 3.0 , 4.5 และ 6.0 กรัม / ลิตร บ่มที่อุณหภูมิ 30 °ซ ทำการทดลอง 4 ชั่วโมง เปรียบเทียบอัตราการเจริญของเส้นใยโดยการวัดความกว้างของโคโลนีทุก 7 วัน เป็นระยะเวลา 28 วันเมื่ออายุครบ 28 วัน นำไปวัดผลหาน้ำหนักแห้งเฉลี่ยของเส้นใย เพื่อหาปริมาณไนโตรเจนที่เหมาะสมต่อการเจริญของเส้นใยเห็ดโคน

5. ศึกษาเปรียบเทียบโครงสร้างของราที่แยกจากเห็ดโคนและสวนราในธรรมชาติ ด้วยกล้องจุลทรรศน์แบบธรรมดาและกล้องจุลทรรศน์อิเล็กตรอนแบบส่องกราด (Scanning Electron Microscope)

นำตัวอย่างราที่แยกได้จากเห็ดโคน *Termitomyces microcarpus* จากจังหวัดนครปฐม ซึ่งเลี้ยงบนอาหารเลี้ยงเชื้อ Malt Extract Agar (MEA)เป็นระยะเวลา 28 วัน และจากสวนราในธรรมชาติที่นำมาจาก อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม ซึ่งพบว่ามีเห็ดโคน *Termitomyces microcarpus* เกิดขึ้นจากสวนราแห่งนี้เสมอ มาศึกษาลักษณะโดยย้อมเส้นใยราที่บริสุทธิ์ดังกล่าวลงบนแผ่นสไลด์ย้อมด้วย Lactophenol cotton blue ศึกษาภายใต้กล้องจุลทรรศน์แบบธรรมดา สังเกตลักษณะของเส้นใยรา แล้วตัดตัวอย่างดังกล่าวเป็นชิ้นเล็กๆ ขนาดประมาณ 0.5 เซนติเมตร ด้วยใบมีด แช่ตัวอย่างใน 2.5 เปอร์เซ็นต์ Glutaraldehyde ใน 0.05 M Cacodylate buffer pH 7.4 เป็นเวลา 2 ชั่วโมง เพื่อ fix ตัวอย่าง แล้วนำชิ้นส่วนตัวอย่างมาผ่านกระบวนการ dehydration โดยแช่ใน 30 50 70 และ 90 เปอร์เซ็นต์ และอบชาลูทแอลกอฮอล์ในแต่ละสารละลาย 15 นาทีตามลำดับนำชิ้นส่วนตัวอย่างทำให้แห้งภายใต้เครื่อง Critical Point Dryer ซึ่งเครื่องปล่อย liquid CO₂ เข้าไปแทนที่แอลกอฮอล์ในเซลล์ของตัวอย่าง เมื่อเพิ่มความดันจนถึงจุดวิกฤต คืออุณหภูมิ 31.5 องศาเซลเซียสความดัน 1,100 Dsi liquid CO₂ จะเปลี่ยนไปเป็น CO₂ gas ทำให้ผิวหน้าของตัวอย่างไม่เสียรูป นำชิ้นส่วนตัวอย่างมาติดบน stub ด้วยเทปกาวสองหน้า เชื่อมชิ้นตัวอย่างบน stub ด้วย Carbon paint เพื่อให้เกิดการนำไฟฟ้าได้ดี นำตัวอย่างมาฉาบทองด้วยเครื่อง Ion Sputter ยี่ห้อ BALZERS รุ่น SCD 040 ตัวอย่างที่ได้นำมาตรวจดูด้วยกล้องจุลทรรศน์อิเล็กตรอนแบบส่องกราด ยี่ห้อ JEOL รุ่น JSM - T220A โดยมี accelerating 20 kV ถ่ายรูปลักษณะของตัวอย่างราภายใต้กล้องถ่ายรูป Mamiya ด้วยฟิล์มโกดัก

6. ศึกษาการสร้าง สเฟียร์รูล (spherules) บนอาหารเลี้ยงเชื้อ Malt Extract Agar (MEA)

นำตัวอย่างราที่แยกได้จากเห็ดโคน *Termitomyces microcarpus* จากจังหวัดนครปฐม *Termitomyces microcarpus* จากจังหวัดนนทบุรี *Termitomyces striatus* จากจังหวัด

นครสวรรค์ *Termitomyces globulus* จากจังหวัดสุพรรณบุรี *Termitomyces robustus* จากจังหวัดกาญจนบุรี *Termitomyces tyleranus* จากจังหวัดยโสธร และ *Termitomyces tyleranus* จากจังหวัดอุบลราชธานี เลี้ยงบนอาหารเลี้ยงเชื้อ Malt Extract Agar (MEA) ศึกษาการสร้างสปอร์จากตัวอย่างต่างๆ โดยนำมาตรวจดูด้วยกล้องจุลทรรศน์อิเล็กตรอนแบบส่องกราด (SEM) ขั้นตอนการเตรียมตัวอย่างเหมือนการทดลองในข้อ 5 สังเกตการเจริญและการพัฒนาของเส้นใยรา ทุก 7 วัน เป็นระยะเวลา 28 วัน

7. ศึกษาการเปลี่ยนแปลงของสวณราที่ปราศจากตัวปลวก ด้วยกล้องจุลทรรศน์อิเล็กตรอนแบบส่องกราด (Scanning Electron Microscope)

นำตัวอย่างสวณราในธรรมชาติที่นำมาจาก อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม ที่พบว่ามีเห็ดโคน *Termitomyces microcarpus* เกิดขึ้นเสมอ มาศึกษาโดยนำสวณราจากรังปลวกใส่ขวดโหล พร้อมมีการให้ความชื้นด้วยการใส่กระดาษกรองที่ส่วนล่างของขวดโหล และใส่น้ำกลั่นที่ผ่านการฆ่าเชื้อลงไป บ่มที่อุณหภูมิห้อง (28 - 30 องศาเซลเซียส) สังเกตการเปลี่ยนแปลงต่างๆที่เกิดขึ้น และเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงของสวณราเกิดขึ้น จึงนำสวณรามาตรวจดูด้วยกล้องจุลทรรศน์อิเล็กตรอนแบบส่องกราด (SEM) ขั้นตอนการเตรียมตัวอย่างเหมือนการทดลองในข้อ 5

8. ศึกษานิวเคลียสของสวณราในธรรมชาติ

8.1 โดยสถานที่ศึกษาครั้งนี้คืออำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม ซึ่งพบว่ามีเห็ดโคน *Termitomyces microcarpus* เกิดขึ้นบริเวณรังปลวกนี้เสมอ จำแนกชนิดของปลวกจากรังที่ศึกษานิวเคลียส โดยนำตัวอย่างปลวกทหารมาศึกษา โดยใช้ลักษณะทางอนุกรมวิธานของปลวกวรรณะทหาร ตามแนวทางการวินิจฉัยของ Ahmad (1985) , Marimoto (1973) , Thapa (1981) และ อิศระ อินตะนัย (2530) ซึ่งใช้ลักษณะของส่วนหัว กราม โปสต์เมนตัม (postmentum) ริมฝีปากบน (labrum) หนวด และ แผ่นอกทั้ง 3

8.2 ศึกษาหาความเป็นกรด-ด่าง (pH) ของสวณราและดินรอบสวณรา ทำการทดลองโดยนำสวณราและดินรอบสวณราชั่งตัวอย่างละ 20 กรัม เติมน้ำกลั่นที่ผ่านการฆ่าเชื้อ 20 มิลลิลิตร นำมาผสมให้เข้ากัน โดยใช้เครื่องเขย่าแบบหมุน (Rotary shaker) ด้วยอัตรา 200 รอบต่อนาที เป็นเวลา 1 ชั่วโมงนำมาวัดความเป็นกรด-ด่าง จากส่วนใสของสารละลาย (suspension) ด้วยเครื่อง pH meter ทำการทดลองตัวอย่างละ 4 ซ้ำ

- 8.3 ศึกษาความชื้นของสวนราและดินรอบสวนรา โดยนำตัวอย่างสวนราและดินรอบสวนราซึ่งตัวอย่างละ 10 กรัมใส่ลงในถ้วยอลูมิเนียมที่อบจนน้ำหนักด้วยคองที่และทราบน้ำหนักถ้วยแน่นอนนำตัวอย่างบรรจุลงในถ้วยแล้วอบแห้งที่อุณหภูมิ 105 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 48 ชั่วโมง ด้วย hot air oven ซึ่งน้ำหนักตัวอย่างเปรียบเทียบกับน้ำหนักก่อนและหลังอบคำนวณหาเปอร์เซ็นต์ความชื้น
- 8.4 ศึกษาอุณหภูมิภายในและภายนอกของสวนราโดยทำการวัดอุณหภูมิภายในสวนราและบรรยากาศภายนอกด้วยเทอร์โมมิเตอร์
- 8.5 ตรวจสอบปริมาณไนโตรเจนอินทรีย์ของสวนรา โดยวิธี Micro - Kjeldahl technique (Bremner and Mulvaney 1982) (ภาคผนวก ค)
- 8.6 ตรวจสอบปริมาณคาร์บอนอินทรีย์ของสวนรา โดยวิธี Walkley and Black (Nelson and Sommers 1982) (ภาคผนวก ค)
- 8.7 ศึกษาปริมาณจุลินทรีย์ต่างๆ ได้แก่ แบคทีเรีย รา และ แอคติโนมัยซีทในสวนราและดินรอบสวนรา โดยการทำ dilution plating method โดยนำตัวอย่างละ 10 กรัมนำมาเตรียมให้มีความเข้มข้น 1/10 , 1/100 , 1/1,000 , 1/ 10,000 , 1/ 100,000 และ 1/1,000,000 ด้วยน้ำกลั่นที่ผ่านการฆ่าเชื้อแล้ว จากนั้นทำการเลี้ยงเชื้อบนอาหารแข็งด้วยวิธี pour plate ซึ่งใช้อาหารที่มีความจำเพาะต่อจุลินทรีย์ชนิดต่างๆ สำหรับแบคทีเรียใช้อาหารเลี้ยงเชื้อ Plate count Agar รา ใช้อาหารเลี้ยงเชื้อ Streptomycin rose bengal Agar และแอคติโนมัยซีทใช้อาหารเลี้ยงเชื้อ Sodium caseinate Agar นำเชื้อไปบ่มที่อุณหภูมิ 28 - 30 องศาเซลเซียส ตรวจสอบนับโคโลนีเชื้อจุลินทรีย์ชนิดต่างๆที่เกิดขึ้น แบคทีเรีย ใช้เวลาบ่ม 1-2 วัน รา และ แอคติโนมัยซีทใช้เวลาบ่ม 4-5 วัน สังเกตชนิดและปริมาณของจุลินทรีย์ที่เกิดขึ้น